

חדושי הרשב"א מסכת בבא בתרא דף כט עמוד א

מי לא עסקין דנקטי אגרא בידייהו ואמרי למאן ניתביה, יש מרבותי' נוחי נפש שאמרו דאפי' פרעו כבר אם זה הלוקח מחזיר עכשו אותו השכר בידם כדי לסלק נגיעתן שפיר דמי, והביאו ראייה מדתניא (מ"ג א') שכיב מרע שאמר תנו מנה לבני עירי אין דנין בדייני אותה העיר ואין מביאין ראייה מאנשי אותה העיר ואקשינן עלה לקמן בגמ' השותפין מעידין זה לזה וליסתלקו בתרי מינייהו ולידיינהו ואוקימנא בספר תורה דלשמיעה עביד וא"א להסתלק ממנו, ותנן השותפין מעידין זה לזה ואוקימנא בגמ' באומר שדה זו אין לי עסק בה וידי מסולקת ממנה דכל נגיעת עדות שמחמת ממון כשמסתלק מאותו ממון נסתלקה הנגיעה וחזר העד לכשרותו והא נמי דכותה הוא, ולי נראה דאינו דומה דהתם הוא כיון שמסתלק ממנו ליכא למיחש במילתא מידי משום דמעשה אינו נהנה ולא מפסיד מידי לאחר סילוקו מכמות שהיה קודם סילוקו דאלו לא נסתלק היה מפסיד גם הוא חלקו עם הפסד כל בני עירו והשתא נמי כשהוא מסתלק ממנו הרי הוא מפסיד חלקו, וגבי שותפין נמי כה"ג, אבל הכא קודם סילוקו היה השוכר מתירא שמא יפסיד שכרו ועכשו כשזה מחזיר שכרו בידו ומצילו לגמרי מן ההפסד מתבייש הוא ממנו שעשה עמו לפנים מן השורה ומעיד לו, ותדע לך מדאמרי' בקדושין (מ"ג ב') גבי הן הן שלוחיו הן הן עדיו והשתא דתקון רבנן שבועת היסת משתבע מלוה דלא שקיל ומשתבעי שלוחין דיהבי ופרע ליה לזה למלוה ואם איתא בשופטני עסקינן כשרואה הלזה שמתחייב ומפסיד מה שנתן ליד השלוחין ושצריך הוא לפרוע עוד מנה אחר למלוה, יפטור את השלוחים ויעידו לו, שא"א לו ללוה להפסיד יותר ואיפשר שירווח אם יעידו עוד שנתנו לו למלוה אלא שעדיין כנוגעין בעדותן חשבינן להו שמא יעידו לו מפני שנתחסד עמהן וכמקבלין שכר על עדותן הן, ודכותה גבי מכיר בה שהיא בת חמורו לקמן)